

תפילת משה רבינו על אורך הגלות

בלשון המקובל הגדול רבינו יעקב אביחצירא זצוק"ל זיע"א

הגאון הקדוש רבינו יעקב אביחצירא זלה"ה בסוף ספרו "שערי ארוכה" (נדפס בסוף "דורש טוב", ירושלים תרמ"ד), ביאר את תוכן תפילתו של משה רבינו ע"ה בפני הקב"ה על אורך הגלות האחרונה. הדברים נאמרו באריכות כהסבר למוזמור בתהילים פרק צ' ("תפילה למשה איש האלקים"), וכאן ליקטנו בס"ד קטעים מתוך לשונו המהור, שאע"פ שאינם אלא קטעי הסבר למוזמור, מ"מ כיון שהדברים נאמרו בלשון המעוררת את הלב, יש מעלה באמירתם, עכ"פ כתוספת לאמירת המוזמור עצמו.

ויהי רצון שע"י קריאה זו יהיו שפתי משה רבינו ע"ה דובכות בקבר בתפילה זו, יחד עם שפתי דוד המלך ע"ה (בעל התהילים שבו מופיעה התפילה), ויחד עם שפתי הגאון המבאר רבי יעקב אביחצירא זיע"א (שהיה ניצוץ יעקב אבינו ע"ה, כמוש"כ ב"עצי הגפן" עמ' רכ"ט). ועיין "שפע חיים" (מצאנו, פר' כי תשא עמ' ער"ה) שכתב שתפילת משה רבינו יחד עם דוד המלך יחד עם יעקב אבינו - תביא את הגאולה, עיי"ש. וכמו כן ידובכו גם שפתי צאצאיו הקדושים של רבי יעקב, באשר הם כרעי דאבוהון. וזה לשונו הקדוש של רבי יעקב:

רבונו של עולם, אתה גזרת (מספר שנות הגלות) על ידי נביאך (איכה א יג): 'נתנני שוממה כל היום דוה', ויומך אלף שנה, (א"כ) די להם (לישראל) באלף שנה כמו שגזרת על ידי נביאך. ואפילו נאמר כמו שאמר בזוהר הקדוש, שכיון שישראל הם י"ב שבטים צריכים לישב י"ב מאות שנה, מאה שנה לכל שבט, גם זה מקובל ומרובה, אבל אני רואה כמה מאות שנים יתווספו על זה, ובני אדם מיחלים ומחכים בכל דור ודור אחרי שנתארך הגלות ואומרים אפשר בדור הזה תהיה הגאולה, שעד אימתי יהיה אורך הגלות, ומתים בעגמת נפש, וכן דור אחר דור, ונסתם ונחתם הקץ הזה, וכמה חכמים עמודי עולם עשו חשבון לעת הקץ ולא הועילו. ומה המכה העצומה הזאת. עד מתי יהיה ביטול תורה ועבודה, שכל מה שמוסיפים בגלות מוסיפין טמטום הלב וביטול תורה ועבודה. ואילו לצער עם בני ישראל לבדם - החרשת, אבל אני רואה בצער השכינה, שצערה בגלות יותר מצער ישראל, ועל זאת לא מצאתי נחמה כלל. הזאת הכלה שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ, מה חרי האף הזה על שכינת עוזך, ועל בניה באורך הגלות.

כיון שבחרת באברהם אבינו עליו השלום, כיון שעשה רצונך, אתה שומר זרעו שהם ישראל בכל דור ודור, בין קודם קבלת התורה בין לאחר קבלת התורה, ועכשיו איך הסתרת פניך ממנו, ותתאפק ותתעלם על אורך הגלות.

ואתה חפץ בתשובה הרבה, ומאחר שישראל נתארך עליהם הגלות יותר ויותר, ונחשכו עיניהם מראות, ונסתם לבבם מלהשכיל, על כגון דא אמרינן פתח פיך לאילם, תערה עליהם רוח קדושה ממרום כדי שיתעוררו ויתנו לב לשוב בתשובה כראוי. ואדברא אתה מכריז ואומר שובו בני אדם, ואתה אוהב התשובה, ואתה יודע שבני ישראל אנוסים בגלות, ומתוך צער ואורך הגלות נסתתמו עיניהם ולבותם מהשכיל, וצריכים סיעתא דשמיא דילך.

וכיון שכמה וכמה דורות זה אחר זה כלים ומתים בגלות, אין צער ואריכות גלות יותר מזה, דאע"ג דלגבי דידך ימי הגלות כיום אחד חשויים, לגבי דידן דשנותינו קצרים, כל דור ודור דומים עליו שנותיו כאלף שנים מרוב הצער והאף והחימה, והביטה וראה כמה דורות חלפו ועברו, משנשלמו אלף שנים שגזרת. הנך צופה ומביט כמה אלפים ורבות לאין קץ חכו וקוו לישועתך משעבר הזמן שגזרת בגלות, ומתו בעגמת נפש, דורות רבים דור אחר דור. הקם לנו נביא שיש לו לבב חכמה, ויחזירנו למוטב. שובה ה' עד מתי, והנחם על עבדיך, כי סוף סוף עבדיך אנתנו, והאדון מרחם על עבדיו.

בגלות תפילתנו אינה תפלה, ותורתנו אינה תורה, ושמתנו במצותיך אינה שמחה, כי עול הגלות ותוקף הקליפות מעכב. גם אין אתנו יודע עד מה שורשם של עמקי סודותיך, וכשתביא לנו הגאולה אז באותה שעה תשבענו חסדך, ונרננה לך רינה של תודה כראוי, ונשמחה בך ובתורתך ובמצותיך שמחה שלימה כראוי בכל ימינו.

תזכור השבועה ששבעת לאבות, אברהם יצחק ויעקב, שינחלו את הארץ לעולם בהשקט ובטה, שעדיין לא נתקיימה השבועה. גלה הדרך על בניהם, ואז תתקיים שבועתך.

יהי רצון מלפניך, שתערה עלינו רוח קדושה, כדי שנדע מה לעבוד אותך ביראה וקדושה, ויכונן כל מעשה ידינו לעשות רצונך כראוי, ושנתעורר לשוב בתשובה שלימה כראוי, ועל ידי מעשינו תכונן שכינתך ותוציאה מן הגלות. ויקויים מקרא שכתוב ויהיה אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

עד כאן ביאור תפילת משה רבינו ע"ה. ומוסיף על זה רבי יעקב זיע"א תפילה מדיליה: ❧

יהי רצון מלפני אלקים חיים, שיפדה שכינתו היא מלכותו מלכות שמים, ויבנה חומות ירושלים, ונדחי ישראל יכנס מבין הגוים, במהרה בימינו, בעגלא ובזמן קריב, אמון כן יהי רצון.

מותר (ומצוה) לצלם\להעתיק ולהפיץ לזיכוי הרבים. טעון גניזה!